

רע"פ 7047/13 - יורם אליאב נ' מדינת ישראל

רע"פ 7047/13 - יורם אליאב נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 7047/13

יורם אליאב

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[20.10.2013]

כבוד השופט א' שהם

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 2.9.2013, בעפ"ג 24254-08-13, שניתן על ידי כב' השופטים: י' אלון - נשיא; ח' סלוטקי; ו-י' פרסקי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופטים: י' אלון - נשיא; ח' סלוטקי; ו-י' פרסקי), בעפ"ג 24254-08-13, מיום 2.9.2013. בפסק דינו, קיבל בית-המשפט המחוזי, בצורה חלקית, את ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית-משפט השלום באילת, (כב' השופט א' ברסלר-גונן), בת"פ 17992-03-10, מיום 12.8.2013.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן, בו יוחסו לו העבירות הבאות: הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין; שימוש ברישיון נהיגה מזויף, לפי סעיף 62(9) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

3. ביום 11.3.2010, הרשיע בית משפט השלום את המבקש, על בסיס הודאתו, בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום המתוקן. ביום 12.8.2013, ניתן גזר הדין, במסגרתו, הושתו על המבקש העונשים הבאים: 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מתן גזר הדין; 12 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, לבל יעבור "כל עבירה לפי סימנים א' ו-ג' בפרק ט' לחוק העונשין"; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש אחת מן העבירות לפי פקודת התעבורה, בהן הורשע; קנס בסכום של 10,000 ₪, או 100 ימי מאסר תמורתו; פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, למשך שלוש שנים, ממועד שחרורו; ושנתיים פסילה על תנאי, למשך שנתיים מתום הפסילה, לבל יעבור המבקש כל עבירת תעבורה.

4. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. ביום 2.9.2013, קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש באופן חלקי, במובן זה שהוא הורה, כי מתקופת המאסר, אשר הושתה על המבקש, ינוכו ימי מעצרו, מיום 12.6.2013, וזאת מאחר שלא נמצא טעם מספק, לסטייה מהכלל המקובל שלפיו יש למנות, ככלל, את תקופת המאסר מיום המעצר. יתר טיעוני הערעור, אשר עסקו בחומרת העונש נדחו, באשר בית המשפט המחוזי קבע, כי לאור חומרת העבירות בהן הורשע המבקש "תקופת המאסר שנגזרה, היא לעצמה אינה מצדיקה התערבות ערעורית".

בקשת רשות הערעור

5. ביום 17.10.2013, הגיש המבקש, בעצמו, את בקשת רשות הערעור המונחת לפניו. במסגרת הבקשה נטען, כי בעת ריצוי המאסר, עבר המבקש "אירוע מוחי" שפגע, הן בתפקודו המנטאלי, והן בתפקודו הפיזי. בנוסף, הביע המבקש צער וחרטה על מעשיו וביקש לקחת עליהם אחריות. לאור כל זאת, ובמטרה "לשקם את חייו", עתר המבקש להקל בעונשו, שלידו, הינו חמור יתר על המידה.

דיון והכרעה

6. בנסיבות העניין, אינני סבור כי יש מקום להתערב בפסק דינו, המנומק כדבעי, של בית המשפט המחוזי. בקשת רשות הערעור אשר הגיש המבקש, נסובה סביב מידת העונש שנגזר עליו, וכפי שנקבע על-ידי בית משפט זה, לא פעם, טענה מעין זו, לא תשמש עילה לקבלת רשות ערעור, אלא במקרים מיוחדים, בהם מדובר בסטייה ניכרת לחומרה ממידת הענישה המקובלת והראויה בעבירות דומות (רע"פ 4544/13 ניסים נ' מדינת ישראל (15.10.2013); רע"פ 4249/13 רחמים נ' מדינת ישראל (20.8.2013); רע"פ 5165/13 רחמים נ' מדינת ישראל (20.8.2013). סבורני, כי בנידון דידן, העונש אשר הושת על המבקש, אינו חורג, כלל ועיקר, מן המקובל בעבירות דומות לאלה שבהן הורשע המבקש. מטעם זה דין הבקשה להידחות.

הבקשה נדחת, אפוא.

ניתנה היום, ט"ז בחשון התשע"ד (20.10.2013).